

Igennem flere år har der været fred i Bosnien, og freden er garanteret af internationale militær- og politistyrker. Spørgeren er derfor af den opfattelse, at det er af største vigtighed (og uden fare for den enkelte), at udrejste bosniere hurtigst muligt vender tilbage og hjælper med genopbygningen af landet, så freden kan bevares i Bosnien.

Spørgeren finder det endvidere fuldstændig uacceptabelt, dels at Udlændingestyrelsen ikke følger op på afviste asylsager og sørger for, at al udbetaling af hjælp stoppes i samme øjeblik, der meddeles asylansøgeren afslag, og dels at Udlændingestyrelsen ikke ved hjælp af politiet (eller andre) sørger for at få afviste asylansøgere eskorteret ud af landet øjeblikkeligt. Ministeren opfordres derfor til omgående at gribe ind i Udlændingestyrelsens praksis samt sørge for, at politiet konsekvent inddrages i udvisningen af afviste asylansøgere, herunder bl.a. af bosniere.

Svar (13/9 02)

Integrationsministeren (Bertel Haarder): Udlændingestyrelsen har oplyst, at artiklen i Fyns Amts Avis, der har givet anledning til spørgsmålet, rettelig vedrører to statsborgere fra Forbundsrepublikken Jugoslavien.

Det er ikke for tiden muligt at udsende afviste asylansøgere fra Forbundsrepublikken Jugoslavien. Der er imidlertid indgået en tilbagetagelsesaftale med Forbundsrepublikken Jugoslavien, som forventes ratificeret i den nærmeste fremtid. Herefter vil der kunne ske udsendelse af denne gruppe afviste asylansøgere.

Der er derimod ingen problemer med udsendelse af afviste asylansøgere fra Bosnien-Hercegovina. Rigspolitiet har således oplyst, at 546 bosniske asylansøgere er registreret udrejst eller udsendt i perioden 1998-2000, og at 1629 bosniske asylansøgere er registreret udrejst eller udsendt i perioden 2001 og indtil udgangen af juli 2002.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at ønsker en udlænding ikke at medvirke til udsendelsen, kan styrelsen iværksætte motivationsfremmende foranstaltninger ved at fratage den pågældende kontante ydelser, således at udlændingen i stedet modtager en madkasse hver 14. dag.

Afgørelser om motivationsfremmende foranstaltninger træffes af Udlændingestyrelsen på grundlag af indberetninger fra politiet om manglende medvirken til udsendelse.

Politiets indberetninger om manglende medvirken til udsendelse fører i langt de fleste tilfælde til fratagelse af kontante ydelser.

Spm. nr. S 3157

Til udenrigsministeren (5/9 02):

Peter Skaarup (DF):

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at Danmark yder økonomisk støtte til lande, der praktiserer sharialovgivning med arkaiske straffemetoder, såsom afhugning af hænder, stening, piskning etc., og vil ministeren oplyse til hvilke lande og omfanget af den danske støtte til de pågældende lande?«

Begrundelse

Det er efter spørgerens opfattelse indlysende, at et retssamfund som det danske ikke kan acceptere, at lande, der opretholder grusomme retssystemer og overtræder de mest fundamentale menneskerettigheder, modtager økonomisk støtte eller udviklingsbistand, før der er indtrådt regeringsskifter, hvor nye fremsynede politiske ledere gør op med brutalitet, hensynsløshed, foragt for kvinder og den ondskab, som gennemsyrer sharialovgivning.

Det er derfor efter spørgerens opfattelse også helt nødvendigt, at vi, der er så privilegerede at leve i civiliserede, frisindede kulturer som den danske, tager så skarpt afstand, som det overhovedet er muligt, fra sharialovgivningen, og hjælper de kræfter, der over alt i verden kæmper for at hindre, at sharia vinder yderligere fodfæste. Det er nødvendigt, at hver eneste regering i den civiliserede del af verden yder støtte til kampen mod sharialovgivning.

Spørgeren har tidligere bedt ministeren oplyse om antallet af lande, der praktiserer sharialovgivning (spørgsmål nr. S 1942 af 29. april 2002 og svar af 16. maj 2002). Med nærværende spørgsmål har spørgeren afgrænset spørgsmålet, så ministeren alene bedes bekræfte, at Danmark yder økonomisk bistand til lande, der praktiserer sharialovgivning, samt oplyse, hvilke lande der er tale om, og hvor store beløb disse lande modtager fra Danmark. Ikke kun spørgeren, men også Folketinget og den danske befolkning har et rimeligt krav på at få dette oplyst.